

m.v. ikke er direkte relevant for disse institutter. Hvis det udenlandske kreditinstitut indgår i en sambeskatning med det danske selskab, som det ejes af, følger det af sambeskatningsreglerne, at indkomsten i det udenlandske kreditinstitut, indgår i sambeskatningsreglerne opgjort efter danske regler. De nedskrivninger og hensatte beløb, der kan opnås fradrag for, skal dermed være opgjort efter de danske regnskabsretlige regler, der gælder for tilsvarende danske kreditinstitutter.

Det er således overflødig at nævne de udenlandske kreditinstitutter ejet af danske selskaber i bestemmelsen. Skattekонтролlovens § 6 D foreslås konsekvensrettet i overensstemmelse hermed.

Til nr. 3

Efter forslaget skal kontrollen af de regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v. følge de samme principper som kontrollen af filialer af udenlandske selskaber.

Reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst bygger på det udgangspunkt, at skattemyndighederne kan lægge de selvangivne beløb til grund ved skatteansættelsen. Kontrollen af størrelsen af nedskrivninger og hensættelser foretages for pengeinstitutter m.v. af tilsynsmyndigheden (Finanstilsynet). Imidlertid er kun danske penge- og realkreditinstitutter underlagt et dansk regnskabsmæssigt tilsyn. For herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i EU/EØS og underlagt hjemlandstilsyn, er der derfor etableret en anden ordning.

Den pågældende ordning går ud på, at de statslige told- og skatteforvaltninger kan anmode Finanstilsynet om på vegne af skattemyndighederne at kontrollere, at opgørelsen af de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser er foretaget i overensstemmelse med danske regnskabsretlige regler. Finanstilsynets rolle er at bistå skattemyndighederne ved at foretage en vurdering af instituttets regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser. Såfremt der på baggrund af Finanstilsynets afgørelse er grundlag for at ændre størrelsen af de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser og dermed størrelsen af det skattemæssige fradrag, er proceduren, at skattemyndighederne i form af en såkaldt agterskrivelse, giver filialen meddelelse om ændringen af fradragets størrelse og dermed om ændringen af de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser.

Som det fremgår har skattemyndighederne ikke kompetence til ændre at størrelsen af de regnskabs-

mæssige nedskrivninger og hensættelser - denne kompetence tilkommer alene Finanstilsynet. Dette betyder, at spørgsmål om størrelsen af de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser ikke kan gøres til genstand for behandling i det skatteretlige klagesystem. Klageadgangen følger i stedet den klageadgang, der i øvrigt gælder for afgørelser truffet af Finanstilsynet. Det vil sige, at Finanstilsynets afgørelse om størrelsen af de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser kan påklages til Økonomi- og Erhvervsministeriets Erhvervsankenævn og i sidste instans indbringes for domstolene. Finanstilsynets afgørelse kan indbringes for Erhvervsankenævnet af den herværende filial af et udenlandsk kreditinstitut, hvorimod de statslige told- og skatteforvaltninger ikke har klageadgang.

Det skal bemærkes, at skattemyndighederne selv kontrollerer, om de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser vedrører tab, der er fradragsberettiget efter skattelovgivningens almindelige regler. Er instituttet uenig i skattemyndighedens afgørelse med hensyn til, om en fratrukket nedskrivning eller hensættelse kan fradrages - repræsenterer et tab, der er fradragsberettiget efter skattelovgivningens almindelige regler - kan instituttet påklage dette spørgsmål i det ordinære skatteretlige klagesystem.

Det foreslås, at der i forhold til finansieringsinstitutterne etableres en tilsvarende ordning som den, der skal gælde for filialer af udenlandske selskaber. Det vil sige, at de statslige told- og skatteforvaltninger i forhold til finansieringsinstitutterne kan anmode Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om på vegne af skattemyndighederne at kontrollere om opgørelsen af de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser er foretaget i overensstemmelse med de regnskabsretlige regler, som finansieringsinstituttet skal følge, dvs. reglerne i årsregnskabslovens afsnit V og eventuelle bekendtgørelser udstedt i tilknytning hertil. Reglen om frist for fremsættelse af anmodningen samt reglerne om, at Finanstilsynet skal meddele sin afgørelse senest 6 måneder efter anmodningens fremsættelse, og at selskabet kan indbringe afgørelsen for Erhvervsankenævnet, finder tilsvarende anvendelse på afgørelser truffet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Hvor der for de udenlandske filialer i givet fald vil være tale om en regulering af fradrag og dermed de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser i det aktuelle år, vil reguleringen i forhold til de finansieringsinstitutter, der er hjemmehørende i Danmark - som det er tilfældet for de danske penge- og realkreditinstitutter m.m. - først ske i det efterfølgende år. Dette skyldes, at der for disse institutter ikke stilles krav om,